

Sygn. akt VII Ka 33/24

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2024 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski (spr.)

Sędziowie: SSO Dorota Lutostańska

SSO Leszek Wojgienica

Protokolant: p. o. sekr. sąd. Piotr Ruciński

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Olsztynie Anny Winogrodzkiej- Mischczak

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2024 r.

sprawy: skazanego **R. S.** ur. (...) w D., syna E. i A. z domu W.

o wydanie wyroku łącznego w sprawach:

- 1) SR w Olsztynie w sprawie II K 404/20
- 2) SR w Olsztynie w sprawie II K 312/22
- 3) SR w Olsztynie w sprawie II K 427/22
- 4) SR w Olsztynie w sprawie II K 691/22
- 5) SR w Olsztynie w sprawie II K 455/22
- 6) SR w Olsztynie w sprawie II K 220/22

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie II Wydziału Karnego z dnia 27 listopada 2023 r. , sygn. akt II K 710/23

I utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II zwalania skazanego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze,

III zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat K. G. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) zł tytułem obrony wykonywanej z urzędu wobec skazanego R. S. w II instancji powiększoną o podatek od towarów i usług od tej opłaty w kwocie 55,20 (pięćdziesiąt pięć złotych i dwadzieścia groszy) zł.

FORMULARZ UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO (UK 2)

UZASADNIENIE	
---------------------	--

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VII Ka 33/24
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 27 listopada 2023 r., sygn. akt II K 710/23

1.1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca skazanego

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.1.3. Granice zaskarżenia

1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

1.2.1. Ustalenie faktów

1.2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

1.2.2. Ocena dowodów

1.2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów	
---	--

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu

1.2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1	<p>obrońca z urzędu skazanego R. S., zaskarżyła wyrok w części, tj. co do pkt I dotyczącego orzeczenia o wymierzeniu w stosunku do skazanego kary łącznej 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami z pkt I i 6 oraz co do pkt II dotyczącego orzeczenia o wymierzeniu w stosunku do skazanego kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami z pkt 2., 3, 4 i 5.</p> <p>I zarzuciła mu:</p> <p>1/ błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>treść orzeczenia, polegający na pominięciu okoliczności przemawiających za zastosowaniem zasady absorpcji przy wymierzeniu kary łącznych opisanych w pkt I i II wyroku i zastosowaniu zasady asperacji i jednocześnie pominięcie okoliczności łagodzących w niniejszej sprawie tj. niskiej społecznej szkodliwości popełnionych przez Wymienionego czynów zabronionych oraz krytycznego wypowiedania się przez Wymienionego na temat popełnionych przestępstw, przez co można dopatrywać się pozytywnym przebiegiem procesu resocjalizacji;</p> <p>2/ błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na treść orzeczenia, polegający na pominięciu okoliczności dotyczących bardzo złego stanu zdrowia matki skazanego, który wymaga zapewnienia jej stałej opieki, co zostało potwierdzone w przedłożonej do akt sprawy dokumentacji medycznej i nie uwzględnienie tych okoliczności jako wpływających na niższy wymiar kar łącznych;</p> <p>3/ rażąco niewspółmierność wymierzonej kary łącznej w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości oraz winy skazanego.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie i tym samym w ocenie Sądu Okręgowego brak było podstaw do ukształtowania wymiaru kar łącznych w</p>		

kierunku postulowanym w środku odwoławczym.

Słusznie podnosi się w orzecznictwie, że „zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu zarówno kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski jest związek przedmiotowo-podmiotowy łączący te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione”. Wskazuje się nadto, iż decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej, a popełnienie więcej niż dwóch przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji” (Komentarz do art. 85 kodeksu karnego G. Bogdan, Z. Ćwiakalski, P. Kardas. J. Majewski. J. Raglewski, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Tom I, Zakamycze 2004, wyrok SA w Łodzi z 20 września 2001 r., II Aka 154/01).

Należy także podnieść, że zgodnie z art. 85 a k.k. na ukształtowanie kary łącznej wpływ mają przede wszystkim względy prewencji indywidualnej i generalnej. Kształtując wymiar kary łącznej należy mieć także na uwadze wielokrotną karalność skazanego. Nie można też jednoznacznie przyjąć, że podobieństwo popełnianych

przestępstw zawsze stanowi okoliczność łagodzącą w sprawie, ponieważ świadczy to również o niepoprawności sprawcy i jego konsekwencji w dążeniu do łamania porządku prawnego.

Wskazać należy, że R. S. został skazany prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w Olsztynie:

1) w sprawie II K 404/20 z 2 lipca 2021 r. za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk popełniony 13 sierpnia 2017 r. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, którą skazany odbywać będzie od dnia 28 stycznia do 3 grudnia 2026 roku

2) w sprawie II K 312/22 z 9 maja 2022 r. za czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony 7 grudnia 2021 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, która skazany odbywać będzie od dnia 31 maja 2029 r. do dnia 31 maja 2030 r.

3) w sprawie II K 427/22 z 11 maja 2022 r. za czyny z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk popełnione w dniu 13 listopada 2021 r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą skazany odbywać będzie od dnia 3 grudnia 2026 r. do dnia 31 maja 2029 r.

4) w sprawie II K 691/22 z 26 maja 2022 r. za czyn z art. 178b kk popełniony w dniu 21 grudnia 2021 r. na karę 1 roku ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, która postanowieniem Sadu Rejonowego w Szczytnie z dnia 2 grudnia 2022 r. zamieniono na zastępczą

karę pozbawienia wolności, którą skazany odbywać będzie od dnia 3 grudnia 2023 r. do dnia 2 czerwca 2024 roku

5) w sprawie II K 455/22 z 14 czerwca 2022 r. za czyny z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk popełnione w okresie od 11 października do 12 grudnia 2021 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 1 listopada do 21 grudnia 2021 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności; przy czym powyższe kary jednostkowe połączono i orzeczono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą skazany odbywać będzie od dnia 2 czerwca 2024 r. do dnia 28 stycznia 2026 r.

6) w sprawie II K 220/22 z 6 lipca 2022 r. za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 3 grudnia do 27 grudnia 2020 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą skazany odbywał od dnia 22 maja 2023 r. do dnia 18 listopada 2023 r.

Zaskarżonym wyrokiem:

- w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami z pkt 1 i 6, tj. w sprawach Sądu Rejonowego w Olsztynie II K 404/20 i II K 220/20 wymierzono skazanemu R. S. karę łączną roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

- w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności i kary ograniczenia wolności orzeczonych wyrokami z pkt 2, 3, 4 i 5 tj. w sprawach Sądu Rejonowego w Olsztynie II K 312/22, II K 427/22,

II K 691/22, II K 455/22 wymierza skazanemu R. S. karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Wobec powyższego zauważyć należy, że kara z pkt I zaskarżonego wyroku nie mogła być orzeczona w niższym wymiarze. Zgodnie z przepisami podanymi w wyroku Sądu Rejonowego kara łączna musiała być orzeczona powyżej najwyższej z kar podlegającej łączeniu. Najwyższa jednostkowa kara pozbawienia wolności w sprawie II K 404/20 została orzeczona w wymiarze roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności – k.19 a zatem w sytuacji gdy łączeniu podlegała jeszcze kara 6 miesięcy pozbawienia wolności ze sprawy II K 220/22 nie było możliwości ukształtowania jej na niższym poziomie.

Nie było również podstaw do złagodzenia kary łącznej z pkt II sentencji.

Skarżąca wskazywała w apelacji na postawę skazanego w czasie odbywania kary - wynikającą z treści opinii z Aresztu Śledczego w O.- która w jej ocenie przemawiała za tym, by wymierzyć mu karę łączną w niższym rozmiarze. Jednakże wskazany dowód - jak wynika z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku - Sąd meriti miał jednak na względzie orzekając karę łączną na zasadzie asperacji. Nie można zatem podzielić argumentacji podniesionej w apelacji, że właściwe, poprawne zachowanie skazanego w warunkach izolacji jest przesłanką dla dalszego łagodzenia kar. Właściwe zachowanie skazanego w jednostce penitencjarnej powinno być bowiem standardem.

Także oceniając wymiar drugiej kary łącznej tj. 3 lat i 6 miesięcy Sąd Okręgowy podzielił stanowisko Sądu I instancji. Orzeczone kary jednostkowe dotyczyły przestępstw różnorodnych tj. przeciwko mieniu oraz bezpieczeństwu w komunikacji. Co istotne, przestępstwa przeciwko mieniu zostały popełnione w warunkach recydywy. Z drugiej strony zachodzi co do nich stosunkowo bliska więź czasowa. W tym wypadku możliwe było wymierzenie kary łącznej od 2 lat i 7 miesięcy do 6 lat i 1 miesiąc pozbawienia wolności. Trafnie przy tym w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku zauważono, że wymierzona kara łączna nie powinna być wyższa niż 5 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

W pełni zasadnie zatem Sąd Rejonowy uznał i przyjął, iż adekwatną i sprawiedliwą będzie kara łączna w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności albowiem „jest to kara w dolnej granicy zagrożenia, jedynie o niespełna rok dłuższa od minimalnej i znacząco skrócona w stosunku do sumy kar, tak aby skazanemu uświadomić opłacalność postępowania zgodnego z normami, do których w areszcie śledczym się stosuje. Sąd nie wymierzył najniższej z możliwych kar tj. kary 2 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności, albowiem przestępstwa, za które został skazany popełnił w warunkach recydywy. Należy podkreślić, że sytuacja rodzinna skazanego – taka jak choroba matki – nie ma znaczenia dla wymiaru kary łącznej. Jest to przesłanka, która może mieć znaczenie w sprawach wniosków penitencjarnych, jednakże nie w sprawie o wydanie wyroku łącznego.

<p>Nadto brak możliwości opieki nad osobą najbliższą z uwagi na pozostawanie w izolacji jest naturalną konsekwencją faktu skazania i szerzej popełnienia przestępstwa.” – k.86 odw.</p> <p>Natomiast dalsze łagodzenie byłoby w istocie premiowaniem skazanych popełniającym wiele przestępstw.</p> <p>W konsekwencji obu kar łącznych w żadnej mierze nie można uznać za rażąco surowych, a tylko w takiej sytuacji możliwa jest jej korekta w instancji odwoławczej.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie względem skazanego kary łącznej w wymiarze najwyższej kary jednostkowej</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd I instancji właściwie ocenił okoliczności przedmiotowo i podmiotowo istotne mające wpływ na ukształtowanie kar łącznych pozbawienia wolności wskazanych w wyroku łącznym, zaś skarżąca faktycznie nie wykazała, aby orzeczone kary były rażąco niewspółmierne.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	

Sąd nie stwierdził uchybień z art. 439, art. 440 k.p.k., które należałoby uwzględnić z urzędu.	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie II Wydziału Karnego z dnia 27 listopada 2023 r. , sygn. akt II K 710/23 utrzymano w mocy.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Sformułowane przez obrońcę skazanego zarzuty okazały się niezasadne.	
1.5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.1.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

1.5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
1.5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
1.5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	Zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adwokat K. G. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) zł tytułem obrony wykonywanej z urzędu wobec skazanego R. S. w II instancji powiększoną o podatek od towarów i usług od tej opłaty w kwocie 55,20 (pięćdziesiąt pięć złotych i dwadzieścia groszy) zł.	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Sąd Okręgowy na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k., uwzględniając sytuację materialną

skazanego, którą w znacznym stopniu kształtuje fakt odbywania kary pozbawienia wolności, uznał za słuszne zwolnienie go od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

7. PODPIS

ZAŁĄCZNIK DO FORMULARZA UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO

Załącznik do formularza UK 2

1.1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca skazanego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 27 listopada 2023 r., sygn. akt II K 710/23		
1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana